

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1465**z dnia 14 lipca 2023 r.****w sprawie zapewnienia nadzwyczajnego wsparcia finansowego dla sektorów rolnych dotkniętych szczególnymi problemami mającymi wpływ na rentowność producentów rolnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 221 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pandemia COVID-19, jej wpływ na łańcuchy dostaw żywności oraz gwałtowny wzrost cen energii i środków produkcji rolnej od jesieni 2021 r. wywierają presję na sektor rolnictwa. Ceny nakładów znacznie wzrosły we wszystkich sektorach rolnictwa. Koszty energii i nawozów wzrosły ze względu na rozwój sytuacji geopolitycznej i geoekonomicznej jeszcze przed rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, która pogorszyła sytuację i miała dalszy znaczący negatywny wpływ na oczekiwania rynkowe.
- (2) W rezultacie udział kosztów energii i nawozów w całkowitym zużyciu pośrednim znacznie wzrósł w 2022 r., przy czym największy wzrost zaobserwowano w przypadku upraw polowych i upraw wieloletnich, w obu przypadkach ze względu na ich narażenie na koszty nawozów. Ceny nawozów utrzymują się na rekordowo wysokich poziomach. Z danych wynika, że rolnicy zareagowali, ograniczając stosowanie nawozów, czego negatywne skutki dla plonów oraz jakości żywności i produktów paszowych są na razie niepewne.
- (3) Ceny innych środków produkcji dla rolników i podmiotów łańcucha żywnościowego, takich jak na przykład środki ochrony roślin i środki ochrony zdrowia zwierząt, maszyny i opakowania, wzrosły wraz z ogólną inflacją.
- (4) Ceny produktów rolnych wzrosły również w 2022 r. w kontekście odbudowy gospodarczej po pandemii COVID-19 i obaw dotyczących wystarczających światowych dostaw w następstwie ataku Rosji na Ukrainę. Jednak w niektórych sektorach, takich jak sektor mleczarski, sektor wina lub sektor owoców i warzyw, te wysokie ceny nie były w stanie zrekomensować pogarszających się wyników działalności gospodarczej, ze względu na wyższe koszty nakładów.
- (5) Ostatnio ceny większości produktów rolnych, takich jak zboża, nasiona oleiste, przetwory mleczne czy wino, znacznie spadły. W niektórych państwach członkowskich i regionach sytuacja stała się szczególnie trudna, ponieważ stosunek cen nakładów do cen produktów rolnych uległ pogorszeniu.
- (6) Zwiększone koszty ponoszone przez producentów spowodowały wzrost cen detalicznych produktów spożywczych w całej Unii, co miało wpływ na przystępność cenową żywności. Najnowsze dane wskazują na utrzymującą się wysoką inflację cen żywności dla konsumentów, która wynosi ponad 15 % w całej Unii. W niektórych państwach członkowskich wartości te sięgają prawie 40 %. Istnieją dowody na to, że wysokie ceny miały wpływ na poziom konsumpcji w niektórych sektorach spożywczych, w przypadku produktów takich jak mięso, wino lub owoce i warzywa. Konsumenty przenoszą popyt na tańszą żywność i rezygnują z żywności, takiej jak żywność ekologiczna, wino i żywność chroniona nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi. Takie przesunięcia popytu mogą mieć negatywny wpływ na zwroty z inwestycji producentów.
- (7) W niektórych sektorach rolnictwa i w niektórych państwach członkowskich ten ogólny scenariusz trudności gospodarczych został spotęgowany pilnymi wyzwaniami sektorowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

- (8) Niedawne wyjątkowe, regionalne niekorzystne zjawiska meteorologiczne, takie jak susza (Hiszpania, Włochy i Portugalia) oraz powódzie (Włochy) spowodowały znaczne szkody dla producentów rolnych, co zagraża ich rentowności. Chociaż istnieją przesłanki wskazujące na to, że takie zdarzenia występują w ogólnym kontekście rosnących zagrożeń dla rolnictwa związanych ze zmianą klimatu, intensywność tych zdarzeń jest nadzwyczajna.
- (9) Jeśli chodzi o sektor zbóż i nasion oleistych, ekstremalne zdarzenia pogodowe, które dotknęły różne regiony produkujące w Unii, poważnie szkodzą uprawom wiosennym i letnim pod względem ilości i jakości. Sektor ten boryka się ze spadkiem cen. W porównaniu z ubiegłym rokiem ceny zbóż spadły o około 40 %. Z tego względu rolnicy mają problemy, ponieważ wielu z nich zakupiło w ostatnich miesiącach drogie środki produkcji, a obecnie muszą się mierzyć z cenami rynkowymi produktów, które w niewielkim stopniu lub w niektórych przypadkach w ogóle nie pokrywają ich kosztów. Ponadto niektórzy rolnicy nie mogli wysiać swoich pól ze względu na niski poziom wilgotności gleby i niską dostępność wody do nawadniania, co spowoduje spadek produkcji i plonów. Dotyczy to w szczególności Czech, Danii, Irlandii, Hiszpanii, Francji, Cypru, Łotwy, Austrii, Portugalii, Słowenii i Szwecji.
- (10) Sytuacja rynkowa w sektorze owoców i warzyw jest bardzo trudna ze względu na wysoką inflację wpływającą na konsumpcję, która, jak się szacuje, spadła o co najmniej 10 %, na co nakładają się jeszcze wysokie koszty energii. Energia jest ważnym czynnikiem kosztowym w przypadku upraw szklarniowych i w logistyce po zbiorach. W rezultacie producenci nadal zmagają się z presją na swoje marże pomimo wzrostu cen produktów rolnych. Sektor chmielu stoi w obliczu podobnych wyzwań. Sytuacja dotyczy wielu państw członkowskich, w szczególności Belgii, Czech, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Chorwacji, Włoch, Cypru, Łotwy, Niemczech, Słowenii i Finlandii.
- (11) W sektorze hodowli zwierząt wysokie ceny pasz w połączeniu z ceną energii i ogólną inflacją powodują poważne trudności dla producentów. Pomimo ogólnie korzystnego poziomu cen wołowiny, mięsa wieprzowego i drobiu, producenci mają problemy z pokryciem swoich kosztów produkcji. Są one jeszcze bardziej widoczne w sektorze mleczarskim, ponieważ ceny zaczęły znacznie spadać w porównaniu z wysokimi cenami pod koniec 2022 r. Ponadto ceny detaliczne produktów spożywczych wpływają na zapotrzebowanie konsumentów na produkty wysokiej jakości, które stanowią dużą część dochodów rolników w tych sektorach. Sektor mleczarski na Łotwie i Litwie znajduje się w szczególnie trudnej sytuacji, ponieważ krajowe ceny mleka spadły bardziej niż w innych państwach członkowskich. Jednak również w Belgii, Czechach, Niemczech, Estonii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Chorwacji, we Włoszech, na Cyprze, w Luksemburgu, na Malcie, w Austrii, Słowenii i Finlandii sektor produkcji zwierzęcej ma wspomniane wyżej trudności.
- (12) Spadek popytu spowodowany inflacją, w tym na rynkach eksportowych, w połączeniu z wysokim poziomem podaży, wpływa w szczególności na sektor wina w niektórych regionach, zwłaszcza w odniesieniu do win czerwonych i różowych. Niepewność na rynku wina wynika również ze wzrostu kosztów nakładów i nieregularnych zdarzeń pogodowych. Ten rozwój sytuacji szczególnie dotyka Niemcy, Hiszpanię, Francję, Włochy i Portugalię.
- (13) Istnieje możliwość, że tymczasowy środek dotyczący destylacji w sytuacji kryzysowej wprowadzony na mocy art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1225 ^(*), umożliwiający państwom członkowskim wprowadzenie krajowych programów wsparcia w sektorze wina, nie wystarczy, aby zaradzić tej sytuacji ze względu na ograniczenie finansowe programów. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystania dalszych zasobów finansowych w celu zwiększenia swoich przydziałów budżetowych na krajowe programy wsparcia w sektorze wina z myślą o finansowaniu dalszych operacji destylacji podlegających tym samym wymogom kwalifikowalności i tym samym warunkom wsparcia, z wyjątkiem terminu wdrożenia, który należy dostosować do operacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z tej możliwości, wkład finansowy Unii przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien być dostępny jako uzupełnienie przydziałów finansowych określonych w załączniku VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 ^(*) na lata budżetowe 2023 i 2024.

^(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1225 z dnia 22 czerwca 2023 r. w sprawie tymczasowych środków wyjątkowych stanowiących odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 służących przeciwdziałaniu zakłóceniom na rynku w sektorze wina występującym w niektórych państwach członkowskich oraz odstępstwo od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1149 (Dz.U. L 160 z 26.6.2023, s. 12).

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

- (14) Nadal bardzo wysokie ceny środków produkcji, spadek cen produktów rolnych, a także problemy dotyczące niektóre sektory i państwa członkowskie mogą powodować problemy z płynnością finansową producentów rolnych. W celu zaradzenia tej sytuacji państwa członkowskie stosują środki pomocy państwa zgodnie z unijnymi zasadami pomocy państwa.
- (15) Komisja podjęła decyzję w sprawie dwóch pakietów wsparcia w dziedzinie rolnictwa, z których skorzystają niektóre państwa członkowskie, aby kompensować rolnikom straty gospodarcze w znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji sektorach zbóż i nasion oleistych: Rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) 2023/739 ⁽⁴⁾ i (UE) 2023/1343 ⁽⁵⁾ miały na celu zaradzenie negatywnym skutkom presji cenowej we wspomnianych sektorach. Obecny trzeci pakiet wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dotyczy rolników w innych państwach członkowskich, którzy doświadczają szczególnych problemów mających wpływ na rentowność produkcji rolnej.
- (16) Należy zatem przyjąć środek wyjątkowy, aby przyczynić się do rozwiązania konkretnych zidentyfikowanych problemów i zapobieżenia szybkiemu pogorszeniu produkcji w tych państwach członkowskich, które nie były beneficjentami dwóch niedawnych pakietów wsparcia dla rolnictwa ustanowionych w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2023/739 i (UE) 2023/1343.
- (17) Wspomniane trudności stanowią szczególne problemy w rozumieniu art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Nie można ich łatwo rozwiązać za pomocą środków podejmowanych na podstawie art. 219 lub 220 tego rozporządzenia. Sytuacja nie jest konkretnie związana z istniejącymi szczególnymi zakłóceniami na rynku ani z konkretnym zagrożeniem ich wystąpienia. Nie jest ona związana ani ze środkami, które przeciwdziałałyby rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt, ani z utratą zaufania konsumentów wynikającą z istnienia zagrożeń dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub roślin.
- (18) Kwoty dostępne dla państw członkowskich będących beneficjentami należy określić przy uwzględnieniu w szczególności ich odpowiedniej wagi w unijnym sektorze rolnym na podstawie pułapów netto płatności bezpośrednich określonych w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽⁶⁾. Kwoty dla Hiszpanii, Włoch i Portugalii powinny uwzględniać fakt, że kraje te są głównymi państwami członkowskimi dotkniętymi wyjątkowymi niekorzystnymi zjawiskami meteorologicznymi. Kwoty dla Łotwy i Litwy powinny uwzględniać fakt, że kraje te stoją w obliczu szczególnie trudnej sytuacji w sektorze mleczarskim.
- (19) Państwa członkowskie będące beneficjentami powinny rozdzielać pomoc najbardziej skutecznymi kanałami na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które uwzględniają skalę trudności i szkód gospodarczych, z jakimi borykają się zainteresowani rolnicy. Powinny one zapewnić, aby rolnicy byli ostatecznymi beneficjentami pomocy, oraz unikać wszelkich zakłóceń rynku lub konkurencji.
- (20) Ponieważ kwoty przydzielone państwom członkowskim będącym beneficjentami rekompensują jedynie część strat gospodarczych rolników, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznania producentom dodatkowego wsparcia krajowego na warunkach i w terminie określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (21) Aby umożliwić państwom członkowskim będącym beneficjentami elastyczne przydzielanie pomocy na rzecz rolników, aby mogli oni radzić sobie z trudnościami, jakie napotykają, państwa te powinny mieć możliwość kumulowania tej pomocy z innymi rodzajami wsparcia finansowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, bez przyznawania rolnikom nadmiernej rekompensaty.
- (22) Aby uniknąć nadmiernej rekompensaty, państwa członkowskie będące beneficjentami powinny uwzględnić wsparcie przyznane w ramach innych krajowych lub unijnych instrumentów wsparcia lub systemów prywatnych w celu zareagowania na odnośne straty gospodarcze.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/739 z dnia 4 kwietnia 2023 r. ustanawiające środek wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla sektorów zbóż i nasion oleistych w Bułgarii, Polsce i Rumunii (Dz.U. L 96 z 5.4.2023, s. 80).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1343 z dnia 30 czerwca 2023 r. ustanawiające środek wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych dla sektorów zbóż i nasion oleistych w Bułgarii, na Węgrzech, w Polsce, Rumunii i Słowacji (Dz.U. L 168 z 3.7.2023, s. 22).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

- (23) Ponieważ pomoc unijną ustala się w euro, konieczne jest określenie daty przeliczenia kwoty przydzielonej państwom członkowskim, które nie przyjęły euro – jak ma to miejsce w przypadku Czech, Danii i Szwecji – na ich waluty krajowe, aby zapewnić jednolite i jednoczesne stosowanie przepisów. W niniejszym rozporządzeniu nie określono terminu składania wniosków o przyznanie pomocy, zatem do celów art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/127⁽⁷⁾, za termin operacyjny dla kursu wymiany w odniesieniu do kwot określonych w niniejszym rozporządzeniu należy uznać datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (24) Ze względów budżetowych Unia powinna finansować wydatki poniesione przez państwa członkowskie będące beneficjentami wyłącznie w przypadku, gdy wydatki te zostały poniesione przed określoną datą kwalifikowalności. Wsparcie na rzecz tego środka wyjątkowego należy zatem wypłacić do dnia 31 stycznia 2024 r.
- (25) Państwa członkowskie będące beneficjentami powinny przekazywać Komisji szczegółowe informacje na temat wykonania niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić Unii monitorowanie skuteczności środka wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem.
- (26) Aby zapewnić jak najszybsze udzielenie pomocy rolnikom, państwa członkowskie będące beneficjentami powinny mieć możliwość bezzwłocznego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (27) Środek przewidziany w niniejszym rozporządzeniu jest zgodny z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pomoc unijna w łącznej kwocie 330 000 000 EUR jest dostępna dla Belgii, Czech, Danii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Chorwacji, Włoch, Cypru, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Malty, Niderlandów, Austrii, Portugalii, Słowenii, Finlandii i Szwecji w celu zapewnienia nadzwyczajnego wsparcia rolnikom na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, wykorzystują kwoty, o których mowa w art. 3, na środki mające na celu zrekomensować rolnikom w najbardziej dotkniętych sektorach, takich jak sektory hodowli zwierząt, owoców i warzyw, wina, zbóż i nasion oleistych, strat gospodarczych mających wpływ na rentowność producentów rolnych.
3. Środki podejmowane są na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które uwzględniają straty gospodarcze poniesione przez poszkodowanych rolników, oraz zapewniają, aby wynikające z nich płatności nie powodowały żadnych zakłóceń rynku ani konkurencji.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy rolnicy nie są bezpośrednimi beneficjentami płatności pomocy unijnej, korzyści ekonomiczne z tytułu pomocy unijnej były im przekazywane w całości.
5. Wydatki poniesione przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, związane z płatnościami w ramach środków, o których mowa w ust. 2, kwalifikują się do pomocy unijnej tylko wtedy, gdy płatności te zostały dokonane przed dniem 31 stycznia 2024 r.
6. Do celów stosowania przepisów art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 terminem operacyjnym dla kursu walutowego w odniesieniu do kwot określonych w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia jest data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
7. Środki na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być kumulowane ze wsparciem finansowanym w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/127 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 o przepisach dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 95).

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 1 ust. 1, realizujące krajowe programy wsparcia w sektorze wina, mogą również wykorzystywać swoje przydziały finansowe określone w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia do finansowania tymczasowego środka dotyczącego destylacji w sytuacji kryzysowej przewidzianego w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/1225 zgodnie z tymi samymi wymogami i warunkami, jakie w nim przewidziano, z wyjątkiem jego art. 1 ust. 2 i art. 6 akapit pierwszy.
2. Operacje destylacji finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być realizowane później niż dnia 15 października 2023 r. W takim przypadku art. 39–54 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, a także art. 4 ust. 1 lit. b), art. 5, art. 7 ust. 3, art. 17, art. 40–43 oraz art. 51, 52, 54, 59, 63 i 65 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽⁸⁾ nadal mają zastosowanie do tych operacji i płatności dokonanych w związku z nimi. Podobnie stosuje się nadal odpowiednio art. 1, 2, 43, art. 48–54 i art. 56 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1149⁽⁹⁾ oraz art. 1, 2 i 3, art. 19–23, art. 25–31, art. 32 ust. 1 akapit drugi oraz art. 33–40 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150⁽¹⁰⁾. Ponadto art. 5, art. 11 ust. 1 akapit drugi oraz art. 12 i 13 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014⁽¹¹⁾ nadal mają zastosowanie do wydatków poniesionych i płatności dokonanych z tytułu tych procesów destylacji.
3. Operacje destylacji finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia są realizowane z wystarczającym wyprzedzeniem, aby umożliwić dokonywanie płatności zgodnie z datą kwalifikowalności do płatności, o której mowa w art. 1 ust. 5.
4. Państwa członkowskie mogą przyznawać dodatkowe wsparcie krajowe na operacje destylacji finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia do maksymalnie 200 % zgodnie z dodatkową pomocą krajową, o której mowa w art. 3 ust. 2.
5. Wsparcie finansowe Unii wypłacone na operacje destylacji finansowane zgodnie z ust. 1 uznaje się za wkład finansowy Unii na rok budżetowy, w którym dokonywane są płatności przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Wydatki Unii poniesione zgodnie z art. 1 i 2 nie mogą przekroczyć łącznej kwoty:
 - a) 3 912 118 EUR w przypadku Belgii;
 - b) 6 862 150 EUR w przypadku Czech;
 - c) 6 352 520 EUR w przypadku Danii;
 - d) 35 767 119 EUR w przypadku Niemiec;
 - e) 1 722 597 EUR w przypadku Estonii;
 - f) 9 529 841 EUR w przypadku Irlandii;
 - g) 15 773 591 EUR w przypadku Grecji;
 - h) 81 082 911 EUR w przypadku Hiszpanii;
 - i) 53 100 820 EUR w przypadku Francji;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1149 z dnia 15 kwietnia 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

- j) 3 371 029 EUR w przypadku Chorwacji;
- k) 60 547 380 EUR w przypadku Włoch;
- l) 574 358 EUR w przypadku Cypru;
- m) 6 796 780 EUR w przypadku Łotwy;
- n) 10 660 962 EUR w przypadku Litwy;
- o) 462 680 EUR w przypadku Luksemburga;
- p) 240 896 EUR w przypadku Malty;
- q) 4 995 081 EUR w przypadku Niderlandów;
- r) 5 529 091 EUR w przypadku Austrii;
- s) 11 619 548 EUR w przypadku Portugalii;
- t) 1 234 202 EUR w przypadku Słowenii;
- u) 4 269 959 EUR w przypadku Finlandii;
- v) 5 594 367 EUR w przypadku Szwecji.

2. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 1 ust. 1, mogą przyznać dodatkową pomoc krajową na środki wprowadzone na podstawie art. 1 ust. 2 do wysokości maksymalnie 200 % odpowiedniej kwoty określonej w ust. 1 niniejszego artykułu, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, pod warunkiem że wynikające z tego płatności nie spowodują żadnych zakłóceń rynku ani konkurencji, ani nadmiernej rekompensaty.

3. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz państwa członkowskie, które wykorzystują swoje przydziały finansowe do celów finansowania tymczasowego środka dotyczącego destylacji w sytuacji kryzysowej, o którym mowa w art. 2 ust. 1, wypłacają dodatkowe wsparcie, o którym mowa, odpowiednio, w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 2 ust. 4 do dnia 31 stycznia 2024 r.

Artykuł 4

Aby uniknąć nadmiernej rekompensaty przy przyznawaniu wsparcia na podstawie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie, o których mowa w art. 1 ust. 1, powinny uwzględnić wsparcie przyznane w ramach innych krajowych lub unijnych instrumentów wsparcia lub systemów prywatnych w celu zareagowania na odnośne straty gospodarcze.

Artykuł 5

1. Niezwłocznie i nie później niż do dnia 30 września 2023 r. państwa członkowskie, o których mowa w art. 1 ust. 1, przekazują Komisji następujące informacje w odniesieniu do środków wdrożonych na podstawie art. 1:

- a) opis środków, które zamierzają wprowadzić;
- b) kryteria stosowane do określenia metod przyznawania pomocy oraz uzasadnienie dystrybucji pomocy między poszczególnych rolników;
- c) zamierzony wpływ środków w celu zrekompensowania rolnikom strat gospodarczych;
- d) działania służące sprawdzeniu, czy dzięki środkom osiągnięto zamierzone skutki;
- e) działania służące unikaniu zakłóceń konkurencji oraz nadmiernej rekompensaty;
- f) prognozę dotyczącą płatności wydatków Unii w podziale na miesiące do dnia 31 stycznia 2024 r.;
- g) poziom dodatkowego wsparcia przyznanego na podstawie art. 3 ust. 2;
- h) działania podjęte w celu kontroli kwalifikowalności rolników i ochrony interesów finansowych Unii.

2. Najpóźniej do dnia 15 czerwca 2024 r. państwa członkowskie, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1, powiadają Komisję o łącznych kwotach wypłaconych na każdy środek, w stosownych przypadkach, w podziale na pomoc unijną i dodatkowe wsparcie krajowe, oraz o liczbie i rodzaju beneficjentów, a także o ocenie skuteczności środka.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
